

273

D E K R E T

z dnia 25 września 1945 r.

Przepisy wprowadzające prawo o aktach stanu cywilnego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R.P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. I. (1) Z dniem wejścia w życie prawa o aktach stanu cywilnego tracą moc dotychczasowe przepisy w przedmiotach, unormowanych w tym prawie.

(2) W szczególności tracą moc przepisy, wymienione w artykułach następujących, wraz z wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Art. II. Uchyla się:

1) art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437);

2) art. 12 i 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o stosunku Państwa do Wschodniego Kościoła Staroobrzędowego, nie posiadającego hierarchii duchownej (Dz. U. R.P. Nr 38, poz. 363); ponadto w art. 15 zdanie 1 i 2 skreśla się wyrazy „i prowadzenia ksiąg stanu cywilnego”;

3) art. 31 ustawy z dnia 21 kwietnia 1936 r. o stosunku Państwa do Muzułmańskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R.P. Nr 30, poz. 240); ponadto w art. 48 skreśla się wyrazy „a w zakresie spraw aktów stanu cywilnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych”;

4) art. 20 ustawy z dnia 21 kwietnia 1936 r. o stosunku Państwa do Karaimskiego Związku Religijnego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R.P. Nr 30, poz. 241); ponadto w art. 23 skreśla się wyrazy „za czynności, związane z prowadzeniem ksiąg stanu cywilnego, tudzież”, a w art. 34 wyrazy „a w zakresie spraw aktów stanu cywilnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych”;

5) art. 36 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R.P. Nr 88, poz. 613);

6) art. 75 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 listopada 1936 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. R.P. Nr 88, poz. 597);

7) rozkaz Ministra Spraw Wojskowych K.B.4845 w sprawie prowadzenia metryk śmierci osób wojskowych (Dziennik Rozkazów Wojskowych Nr 1, poz. 13 z r. 1920);

8) pkt 9 rozkazu Ministra Spraw Wojskowych D.O.M. 13 Rel. o ogólnych postanowieniach co do

Muły Wojskowego (Dziennik Rozkazów Wojskowych Nr 93, poz. 3583 z r. 1919);

9) pkt 20 statutu, załączonego do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Spraw Wojskowych oraz Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 listopada 1926 r. w sprawie organizacji kościelnej duchowieństwa wojskowego (Dz. U. R.P. Nr 124, poz. 714);

10) art. 24 i 25 prawa o wykroczeniach.

Art. III. Uchyla się:

1) art. 1354, 1356, 1356^b, 1460¹⁰ - ¹¹, 1624 i 1647 — 1652 ustawy postępowania cywilnego z 1864 r., utrzymane w mocy art. XVII § 1 pkt 8, 10 i 12 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

2) uchwałę Komitetu Ministrów z dnia 17/30 kwietnia 1905 r. o księgach stanu cywilnego staroobrzędowców (Zb. pr. i rozp. Nr 63, poz. 526);

3) uchwałę Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1907 r. o księgach stanu cywilnego staroobrzędowców (bezpopowców (Zb. pr. i rozp. Nr 25, poz. 227);

4) uchwałę Rady Ministrów z dnia 16/29 czerwca 1913 r. o uprawnieniu małżeństw staroobrzędowców i członków sekt, niezapisanych do ksiąg metrykalnych, jak również małżeństw, zawartych według obrzędów wyznań nieprawosławnych przez osoby, uważane za prawosławne przed wydaniem ukazu z dnia 17 kwietnia 1905 r. (Zb. pr. i rozp. Nr 135, poz. 1171);

5) ustawę z dnia 1 lipca 1926 r. o aktach (metrykach) urodzenia dzieci nieznanymi rodzicami na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R.P. Nr 72, poz. 413).

Art. IV. Uchyla się:

1) art. 5—12 dekretu Króla Śląskiego z dnia 23 lutego 1809 r. (Dz. pr. Ks. Warsz. t. I, str. 195);

2) postanowienie Ks. Namiestnika z dnia 14 stycznia 1817 r. (Dz. pr. t. III, str. 28);

3) postanowienie Ks. Namiestnika z dnia 28 września 1824 r. (Dz. pr. t. IX, str. 62);

4) postanowienie Ks. Namiestnika z dnia 3 listopada 1825 r. o utrzymywaniu i prowadzeniu ksiąg stanu cywilnego (Dz. pr. t. XI, str. 15);

5) art. 71 — 142 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego;

6) rozporządzenia Komisji Rządowej Wyznań Rel. i Ośw. Publ. z dnia 29 grudnia 1825 r. Nr 20480 i z dnia 26 marca 1827 r. Nr 8331/1250 oraz Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1827 r. Nr 6175 o zapowiedziach osób wyznania mojżeszowego i mahometańskiego;

7) rozporządzenia Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 11 maja 1829 r. Nr 4077 oraz z dnia 23 października 1874 r. Nr 6584 o prowadzeniu ksiąg stanu cywilnego menonitów;

8) postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 7 września 1830 r. o zaprowadzeniu okręgów dozorów bóżniczych i oznaczeniu powinności rabinów (Dz. pr. t. XIII, str. 147);

9) rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 7 kwietnia 1837 r. Nr. 2796 oraz z dnia 10/22 lutego 1850 r. Nr 792/5487 o księgach stanu cywilnego filiponów;

10) rozporządzenie Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 1 września 1851 r. Nr 14896;

11) postanowienie Komitetu Urządzającego z dnia 10 listopada 1868 r., art. 1876 o datowaniu aktów stanu cywilnego;

12) postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 24 października 1869 r., art. 2821, oraz z dnia 15 stycznia 1871 r., art. 3188, o prowadzeniu ksiąg stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich;

13) pkt 2 przepisów z dnia 6/18 sierpnia 1876 r. o podziale niektórych obowiązków dawnych sądów (Zb. pr. i rozp. Nr 79, poz. 812);

14) uwagę do art. 3 zdania Rady Państwa z dnia 27 marca 1879 r. o księgach stanu cywilnego baptystów (Zb. pr. i rozp. Nr 59452);

15) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1880 r. o księgach stanu cywilnego baptystów (Zb. pr. i rozp. Nr 33, poz. 252);

16) zdanie Rady Państwa z dnia 30 maja 1894 r. o sprawdzaniu ksiąg stanu cywilnego duchownych prawosławnych (Pełny Zb. Pr. Ces. Ros. Nr 10682);

17) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 1900 r. Nr 5383 o prowadzeniu ksiąg stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich w Lublinie;

18) zdanie Rady Państwa z dnia 4/17 czerwca 1901 r. o zwolnieniu sędziów pokoju od obowiązków zaświadczenia i sprawdzania ksiąg stanu cywilnego (Zb. pr. i rozp. Nr 67, poz. 1346);

19) uchwałę Rady Ministrów zatwierdzoną dnia 29 kwietnia 1909 r. o zapisywaniu wzmianki o małżeństwie w akcie urodzenia (Zb. pr. i rozp. Nr 90, poz. 715);

20) art. 6 ustawy z dnia 11/24 marca 1912 r. o wyznawcach nauki mariawitów (Zb. pr. i rozp. Nr 15, poz. 516).

Art. V. Uchyla się ze Zводу Praw:

1) z tomu IX ks. II — art 859 — 955;

2) z tomu XI cz. I ks. I — art. 250 ust. I pkt 6; ks. II — art. 306, 455 — 458, 460, 837, 838, 906, 984 uwaga, 1032 uwaga (według uzupełnienia 1902 r.) i 1108 wraz z uwagą; ks. IV — art. 1285, 1286 i 1291; ks. V — art. 1304 punkt 2 b), 1325 pkt 3 i 1329; ks. VI — art. 1348.

Art. VI. Uchyla się:

1) patent z dnia 20 lutego 1784 r. względem metryk chrztu, ślubów i pogrzebów (Józ. Zb. ust. IV Nr 113 i Kontynuacja, Piller 1784, str. 30);

2) patent z dnia 21 lutego 1784 r., jakim sposobem metryka napisana być ma przy oglądaniu trupów (Kontynuacja, Piller 1784, str. 36);

3) pkt ff dekretu nadwornego z dnia 15 stycznia 1787 r. o mocy dowodowej metryk (Zb. u. s. Nr 621);

4) patent z dnia 16 października 1787 r. o warunkach wymaganych przy zapisywaniu ojca nieślubnego (Zb. u. s. Nr 733);

5) dekret nadworny z dnia 21 października 1796 r. o prowadzeniu list urodzin, ślubów i zgonów (dla Galicji Zachodniej) (Zb. p. p. IX Nr 41);

6) rozporządzenie z dnia 21 października 1796 r. o porządku oględzin zmarłych (Zb. p. p. IX Nr 42);

7) § 164 kodeksu cywilnego austriackiego;

8) dekret kancelarii nadwornej z dnia 27 kwietnia 1812 r. o zapobieganiu nieprawidłowościom w metrykach chrztu (Zb. p. p. XXXVIII Nr 59);

9) dekret kancelarii nadwornej z dnia 21 października 1813 r. o prowadzeniu ksiąg urodzonych wraz z instrukcją (Zb. p. p. XLI Nr 49);

10) dekret kancelarii nadwornej z dnia 13 stycznia 1814 r. o wpisaniu nazwiska matki nieślubnego dziecka (Zb. p. p. XLII Nr 7);

11) dekret kancelarii nadwornej z dnia 22 grudnia 1814 r. o zaświadczeniach, wymaganych przy małżeństwie od cudzoziemców. (Zb. u. s. Nr 1118);

12) dekret kancelarii nadwornej z dnia 22 lutego 1817 r. o postępowaniu w braku metryki oraz zezwolenia na małżeństwo małoletniego (Zb. u. s. Nr 1319);

13) dekret kancelarii nadwornej z dnia 18 marca 1819 r. o nadsyłaniu władzom tabeli ślubów, urodzeń oraz zgonów (Zb. p. p. XLVII Nr 43);

14) dekret kancelarii nadwornej z dnia 2 lipca 1825 r. o wpisywaniu nazwiska położnej do metryki urodzenia (Zb. p. p. LIII Nr 63);

15) dekret kancelarii nadwornej z dnia 22 grudnia 1826 r. o uwalnianiu od dostarczania metryki chrztu (Zb. u. s. Nr 2242);

16) dekret kancelarii nadwornej z dnia 26 listopada 1829 r. L. 27801 o prowadzeniu metryk akatolików (Zb. p. p. LVII Nr 141);

17) rozporządzenie gubernialne z dnia 26 marca 1830 r. L. 13431 o kontroli urzędów cyrkulowanych nad księgami metrykalnymi (Zb. u. prow. Nr 49);

18) rozporządzenie gubernialne z dnia 17 grudnia 1834 r. L. 76770 o sposobie pisania ksiąg metrykalnych (Zb. u. prow. Nr 200);

19) cesarskie postanowienie z dnia 20 czerwca 1835 r. o prowadzeniu ksiąg ślubów i chrztów oraz o zapisywaniu ojców dzieci nieślubnych, ogł. dekretem kancelarii nadwornej z dnia 27 czerwca 1835 r. L. 16406 (Zb. p. p. Nr 97) i rozporządzeniem gubernialnym z dnia 1 sierpnia 1835 r. L. 43591 (Zb. u. prow. Nr 159);

20) dekret kancelarii nadwornej z dnia 19 lutego 1836 r. L. 4286/552 o przechowywaniu metryk zmarłych (Zb. p. p. LXIV Nr 38);

21) dekret gubernialny z dnia 21 października 1836 r. L. 58446 o poprawianiu błędów zaszłych przy spisywaniu metryk (Zb. u. prow. Nr 159);

22) dekret gubernialny z dnia 6 października 1837 r. L. 58741 o odpowiedzialności za nieporządne prowadzenie ksiąg metrykalnych (Zb. u. prow. Nr 181);

23) rozporządzenie gubernialne z dnia 27 kwietnia 1839 r. L. 7664 o porządnym prowadzeniu metryk (Zb. u. prow. Nr 72);

24) rozporządzenie gubernialne z dnia 20 listopada 1840 r. L. 76480 o wpisywaniu imion i nazwisk rodowych oraz stanu rodziców do metryk ślubów (Zb. u. prow. Nr 175);

25) dekret kancelarii nadwornej z dnia 5 kwietnia 1844 r. L. 10573 o późniejszym wpisie do ksiąg na zlecenie władz krajowych (Zb. u. s. Nr 799);

26) reskrypt Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 22 września 1852 r. L. 37230 o oględnym wydawaniu wyciągów z metryk chrztu osobom nieznanym;

27) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1859 r. L. 10901 o prostowaniu błędów w metrykach;

28) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1860 r. o rejestrowaniu wypadków urodzin i zgonu osób cywilnych na statkach handlowych i wojennych (Dz. u. p. austr. Nr 210);

29) ustawę z dnia 10 lipca 1868 r. o mocy dowodowej izraelskich metryk (Dz. u. p. austr. Nr 12 z r. 1869);

30) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 września 1868 r. L. 3649/M.I. o wpisie przy legitymacji dziecka;

31) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1870 r. L. 10148 o zapisywaniu w metryce urodzenia dnia śmierci zmarłego przed 23 rokiem życia;

32) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Wyznań i Sprawiedliwości z dnia 20 października 1870 r. o wewnętrznym urządzeniu i prowadzeniu metryk urodzenia, zaślubin i zejścia dla osób, nienależących do żadnego prawnie uznanego kościoła lub społeczności religijnej (Dz. u. p. austr. Nr 128);

33) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 kwietnia 1873 r. L. 13505 o świadectwach osobistej zdolności krajowca do zawarcia małżeństwa zagranicą;

34) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1875 r. L. 12944 o prowadzeniu metryk izraelitów w Galicji wraz z instrukcją, ogłoszone rozporządzeniem Namiestnictwa z dnia 14 września 1876 r. (Dz. u. kraj. Nr 55);

35) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 września 1875 r. L. 1767 oraz obwieszczenie Namiestnictwa z dnia 25 września 1875 r. L. 47131 o języku metryk, wypisów z nich i świadectw (Dz. u. kraj. Nr 66);

36) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1877 r. o wewnętrznym urządzeniu i utrzymywaniu ksiąg dla członków kościoła starokatolickiego (Dz. u. p. austr. Nr 100);

37) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6 marca 1878 r. L. 16466 o prowadzeniu metryk przez ewangelickich duszpasterzy;

38) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 października 1879 r. L. 11409 o treści świadectw osobistej zdolności do zawarcia małżeństwa zagranicą;

39) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 1880 r. L. 9842 o wzywaniu do stawienia się w sprawach metrykalnych;

40) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6 sierpnia 1882 r. L. 16258 o imatrykulacji aktu małżeństwa, zawartego w drodze delegacji i aktu zejścia osoby pogrzebanej w innym okręgu, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa z dn. 14 listopada 1882 r. L. 56129;

41) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 października 1882 r. L. 10531 o zapisywaniu ślubów świeckich do metryk parafialnych, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa z dnia 13 marca 1883 r. L. 64490 z 1882 r.;

42) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1883 r. L. 8157 o sporządzeniu wpisu, jeżeli ewangelika pogrzebano na katolickim cmentarzu, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa z dnia 5 września 1883 r. L. 53481;

43) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 listopada 1884 r. L. 12350 o wpisie legitymacji per subsequens matrimonium, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa z dnia 30 listopada 1884 r. L. 71842;

44) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 lipca 1886 r. L. 7245 o niewpisywaniu do ksiąg płodów nierozwiniętych;

45) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 sierpnia 1886 r. L. 7191 z 1884 r. o imatrykulacji aktów dokonanych przez nieprzynależnego duszpasterza, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa z dnia 27 sierpnia 1886 r. L. 53506;

46) rozporządzenie ministerialne z dnia 5 marca 1887 r. L. 16154 o aktach małżeństw zawartych zagranicą, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa z dnia 24 marca 1887 r. L. 15202;

47) § 17 ustawy z dnia 21 marca 1890 r. o urzędzeniu stosunków prawnych zewnętrznych społeczności religijnej izraelickiej (Dz. u. p. austr. Nr 57);

48) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 sierpnia 1890 r. L. 11063 o dodatkowym wpisie imienia chrześnego;

49) § 29 ust. 3 obwieszczenia Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 15 grudnia 1891 r. o ustawie Kościoła Ewangelickiego z dnia 9 grudnia 1891 r. (Dz. u. p. austr. Nr 4/1892);

50) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1892 r. L. 11890/1891 o legitymacji dzieci przedślubnych, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa z dnia 3 kwietnia 1892 r. L. 26420;

51) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 kwietnia 1894 r. L. 27896 o uwidocznieniu w metrykach ślubu tylko unieważnienia i rozwiązania, nie zaś rozłączenia, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa L. 28784;

52) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 lipca 1895 r. L. 13172 o nadsyłaniu sądom wykazu zmarłych;

53) rozporządzenie Ministerstwa Wyznań z dnia 7 listopada 1895 r. L. 1681 o zarządzeniach bezpieczeństwa przy przechowywaniu metryk;

54) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 stycznia 1897 r. L. 31989/1896 o legitymacji dzieci przedślubnych, ogłoszone okólnikiem Namiestnictwa L. 9810;

55) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29 grudnia 1903 r. L. 55205 o poprawianiu metryk;

56) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 sierpnia 1906 r. L. 15596 o wpisywaniu nieżywo urodzonych;

57) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 października 1906 r. L. 44498 o obowiązku prostowania metryk;

58) rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1906 r. L. 26714 o prostowaniu przez sądy (Dz. urz. austr. Min. Sprawiedl. Nr 24);

59) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1906 r. L. 50534

o wydawaniu wyciągów metrykalnych do celów służbowych;

60) rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 1907 r. L. 56699/1906 o redagowaniu tekstu poprawek;

61) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 maja 1907 r. L. 6433 o zamknięciu ksiąg metrykalnych, prowadzonych przez ewangelickich duszpasterzy;

62) rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 czerwca 1907 r. L. 7215 o legitymacji dzieci przedślubnych (Dz. urz. austr. Min. Sprawiedl. z 1908 r., str. 44).

Art. VII. Uchyła się:

1) ustawę z dnia 4 maja 1870 r. o zawieraniu małżeństw i o rejestracji stanu cywilnego zagranicą przez osoby należące do państw związkowych (Dz. u. Związku Półn. - Niem., str. 599) w brzmieniu, nadanym jej przez art. 40 ustawy wprowadzającej do kodeksu cywilnego (Dz. u. Rzeszy z 1896 r., str. 614);

2) ustawę z dnia 6 lutego 1875 r. o rejestracji stanu cywilnego i o zawieraniu małżeństw (Dz. u. Rzeszy, str. 23) wraz ze wszystkimi rozporządzeniami i zarządzeniami, wydanymi celem wykonania tej ustawy przez naczelne władze rządzące Prus, a w szczególności przez Ministra Spraw Wewnętrznych;

3) cesarskie rozporządzenie z dnia 4 listopada 1875 r. o rejestracji stanu cywilnego osób wojskowych poza granicami Rzeszy lub na okrętach wojennych (Dz. u. Rzeszy, str. 313);

4) cesarskie rozporządzenie z dnia 20 stycznia 1879 r., dotyczące czynności urzędników stanu cywilnego odnośnie tych osób wojskowych, które opuściły swój garnizon po mobilizacji (Dz. u. Rzeszy, str. 79), zmienione cesarskimi rozporządzeniami z dnia 7 września 1915 r. (Dz. u. Rzeszy, str. 583, 584) i z dnia 18 maja 1916 r. (Dz. u. Rzeszy, str. 405, 406);

5) obwieszczenie Rady Związkowej z dnia 25 marca 1899 r., zawierające przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 6 lutego 1875 r. (Dz. u. Rzeszy, str. 225);

6) cesarskie rozporządzenie z dnia 20 lutego 1906 r., dotyczące czynności urzędników stanu cywilnego odnośnie tych osób wojskowych cesarskiej marynarki, które a) nie mają garnizonu w obrębie Rzeszy Niemieckiej lub b) opuściły go po mobilizacji, jak również c) odnośnie wszystkich osób wojskowych, znajdujących się na oddanych do służby okrętach lub innych statkach cesarskiej marynarki (Dz. u. Rzeszy, str. 359), zmienione cesarskimi rozporządzeniami z dnia 15 lutego 1915 r. (Dz. u. Rzeszy, str. 105) i z dnia 18 maja 1916 r. (Dz. u. Rzeszy, str. 405);

7) rozporządzenie Rady Związkowej z dnia 25 listopada 1915 r. o odtworzeniu zniszczonych rejestrów stanu cywilnego (Dz. u. Rzeszy, str. 779) wraz z postanowieniem wykonawczym Kanclerza Rzeszy z dnia 12 kwietnia 1916 r. (Dz. u. Rzeszy, str. 289);

8) rozporządzenie Rady Związkowej z dnia 18 stycznia 1917 r. o rejestracji urodzeń i zgonów obywateli niemieckich zagranicą (Dz. u. Rzeszy str. 55) wraz z przepisami wykonawczymi Kanclerza Rzeszy, z dnia 15 października 1917 r. (Dz. u. Rzeszy, str. 903);

9) ustawę z dnia 22 listopada 1921 r. o podwyższeniu taryfy opłat, ustanowionej dla urzędów stanu cywilnego b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 721);

10) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 1924 r. w sprawie podwyższenia taryfy opłat dla urzędników stanu cywilnego na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 760).

Art. VIII. Uchyła się:

1) ustawę z dnia 11 czerwca 1920 r. o stanie cywilnym (Dz. u. Rzeszy, str. 1209);

2) rozporządzenie z dnia 23 grudnia 1920 r. o rejestracji stanu cywilnego osób wojskowych (Dz. u. Rzeszy z 1921 r., str. 28);

3) ustawę z dnia 8 marca 1922 r. o uproszczonym postępowaniu w sprawach zapowiedzi (Dz. u. Rzeszy, str. 169).

Art. IX. Uchyła się węgierską ustawę XXXIII z r. 1894 o metrykach państwowych.

Art. X. Pozostaje w mocy art. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach przy regulacji hipotecznej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 241) z tym, że zamiast wyciągów, sporządzonych według wzorów, podanych w załącznikach do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1938 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o wzorach wyciągów z akt stanu cywilnego, przeznaczonych dla celów pierwsiastkowej regulacji hipotecznej (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 386) wydawane będą odpisy skrócone, przewidziane w art. 39 prawa o aktach stanu cywilnego.

Art. XI. W tych częściach Państwa, w których rejestracja stanu cywilnego odbywała się dotychczas na zasadzie wyznaniowego podziału zakresu właściwości urzędników stanu cywilnego (prowadzących metryki), ustaje z chwilą zorganizowania urzędu stanu cywilnego, stosownie do art. 3—10 prawa o aktach stanu cywilnego prawo dotychczasowych urzędników stanu cywilnego (prowadzących metryki) do wykonywania czynności oprócz przewidzianych w niniejszym dekrete — ze skutkami dla stosunków pozakościelnych. Czynności dokonane wbrew przepisowi niniejszego artykułu po tej dacie nie mają mocy prawnej.

Art. XII. (1) Osoby świeckie, które do dnia wejścia w życie prawa o aktach stanu cywilnego pro-

wadziły dotychczasowe księgi stanu cywilnego (metrykalne), przekażą je urzędom stanu cywilnego, utworzonym stosownie do prawa o aktach stanu cywilnego, w terminie określonym przez Ministra Administracji Publicznej.

(2) Osoby duchowne, które do dnia wejścia w życie prawa o aktach stanu cywilnego prowadziły dotychczasowe księgi stanu cywilnego (metrykalne), zachowają je nadal w swym posiadaniu.

(3) W przypadku, gdy księga stanu cywilnego istnieje tylko w jednym egzemplarzu, przechowywanym przez osobę duchowną wymienioną w ust. (2), bądź z tej przyczyny, że na danym obszarze prawnym księgi stanu cywilnego (metrykalne) odnośnego wyznania były prowadzone bez wtóropisów, bądź też że księga wtóropisów uległa zniszczeniu, zaginęła lub została wywieziona wskutek działań wojennych lub wydarzeń związanych z wojną, Minister Administracji Publicznej może nakazać osobie duchownej, wymienionej w ust. (2), przekazanie tej księgi na stałe urzędowi stanu cywilnego utworzonemu stosownie do prawa o aktach stanu cywilnego bądź w drodze zarządzenia indywidualnego, bądź też w drodze zarządzenia ogólnego, skierowanego do wszystkich osób duchownych, w których posiadaniu znajdują się dotychczasowe księgi stanu cywilnego (metrykalne) na danym obszarze prawnym lub jego części.

Art. XIII. (1) Władze i urzędy świeckie (władze administracji ogólnej, sady i t. p.) i duchowne, które w chwili wejścia w życie prawa o aktach stanu cywilnego przechowywały księgi wtóropisów (księgi duplikatów, rejestry uboczne i t. p.) przekażą je władzom, powołanym do przechowywania ksiąg wtóropisów stosownie do art. 20 prawa o aktach stanu cywilnego, w terminie, określonym przez Ministra Administracji Publicznej.

(2) Wtóropisy ksiąg, których pierwszy egzemplarz stosownie do przelisu art. XII ust. (2) pozostanie w posiadaniu osób duchownych, będą przekazane nowoutworzonym urzędom stanu cywilnego.

Art. XIV. (1) Osoby wymienione w art. XII oraz władze wymienione w art. XIII wydają nadal wypisy na podstawie ksiąg stanu cywilnego (metrykalnych), będących w ich posiadaniu, a mianowicie wyciągi i odpisy, o których mowa w art. 37—39 prawa o aktach stanu cywilnego.

(2) Po przekazaniu ksiąg na stałe nowoutworzonym urzędom stanu cywilnego wypisy będą wydawane przez te urzędy.

(3) Władze i osoby, do których należy wydawanie wyciągów i odpisów z ksiąg dotychczas prowadzonych stosownie do ust. (1), mogą pobierać za nie do chwili przekazania tych ksiąg opłaty w wysokości, przewidzianej w taryfie dla urzędów stanu cywilnego, która zostanie wydana stosownie do przepisu art. 89 ust. (1) prawa o aktach stanu cywilnego.

Art. XV. Osoby, wymienione w art. XII, podlegają w zakresie utrzymywania ksiąg i wydawania wypisów nadzorowi władz nadzorczych, karom porządkowym, odpowiedzialności cywilnej i karnej narówni z urzędnikami stanu cywilnego stosownie do przepisów prawa o aktach stanu cywilnego. Szczegółowe przepisy w tej mierze wyda w drodze rozporządzenia Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Obrony Narodowej.

Art. XVI. (1) Przepisy prawa o aktach stanu cywilnego w sprawie wypisów z ksiąg stanu cywilnego, wzmianek dodatkowych, sprostowania lub unieważnienia aktu oraz odtworzenia utraczonej księgi lub aktu stanu cywilnego (art. 31, 33, 34, 37—41, 49—50) stosuje się odpowiednio do ksiąg stanu cywilnego (metrykalnych), które były prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

(2) Przepisy dotychczasowe normują nadal moc dowodową prowadzonych dotychczas ksiąg stanu cywilnego (metrykalnych) i wypisów z nich oraz warunki nieważności aktów stanu cywilnego (metryk); Minister Administracji Publicznej może w drodze rozporządzenia zmienić te przepisy.

Art. XVII. (1) Z chwilą wejścia w życie niniejszego dekretu wszelkie zgłoszenia i zawiadomienia, mające na celu umieszczenie wzmianki na marginesie aktu lub przypisku pod tekstem aktu, sporządzonego w dotychczasowych księgach stanu cywilnego (metrykalnych), stosownie do art. 31 prawa o aktach stanu cywilnego należy przesyłać urzędowi stanu cywilnego, który dokona wpisu w księdze uzupełniającej, następnie zaś prześle uwierzytelniony odpis wpisanej treści osobie, w której posiadaniu znajduje się odnośna księga stanu cywilnego (metrykalna), oraz władzy, powołanej do przechowywania ksiąg wtóropisów stosownie do art. 20 prawa o aktach stanu cywilnego.

(2) O ile osoba, w której posiadaniu znajduje się odnośna księga stanu cywilnego (metrykalna), nie potwierdzi wpisania wzmianki w ciągu czternastu dni od daty przesłania jej odpisu wpisanej treści, urząd stanu cywilnego wyda zakaz wydawania wypisów danego aktu inaczej, jak za pośrednictwem urzędu stanu cywilnego.

(3) Właściwość urzędu stanu cywilnego określa siedziba urzędowa osoby, w której posiadaniu znajduje się odnośna księga stanu cywilnego (metrykalna).

(4) Księga uzupełniająca będzie prowadzona w jednym egzemplarzu dla całego obwodu urzędu stanu cywilnego bez księgi wtóropisów.

(5) W razie wydania wypisu za pośrednictwem urzędu stanu cywilnego stosownie do ust. (2) urząd stanu cywilnego dokona adnotacji wzmianki, bądź wyda wypis w redakcji ostatecznej po uwzględnieniu treści wzmianki, stosownie do prze-

pisów art. 39 ust. (5) prawa o aktach stanu cywilnego.

Art. XVIII. Akta stanu cywilnego, sporządzone na podstawie przepisów o powszechnej świeckiej rejestracji stanu cywilnego przez świeckie urzędy stanu cywilnego na obszarach, włączonych przez okupanta niemieckiego do Rzeszy, są ważne, choćby były sporządzone po wyzwoleniu danego obszaru spod panowania okupanta.

Art. XIX. Minister Administracji Publicznej może zarządzić, że księgom, utrzymywanym w okresie czasu do dnia wejścia w życie prawa o aktach stanu cywilnego na obszarach wyznaniowego podziału zakresu właściwości urzędników stanu cywilnego (prowadzących metryki) przez duchownych wyznań nieuznanych i przeznaczonych do rejestracji urodzeń, małżeństw i zgonów osób, faktycznie należących do danego związku religijnego, formalnie jednak należących do wyznań uznanych, przyswaja się moc dowodową z wyjątkiem treści, dotyczącej przynależności wyznaniowej.

Art. XX. (1) Na obszarze Chełmszczyzny i ziem podlaskiej księgi stanu cywilnego (metrykalne) parafii prawosławnych z przed r. 1915, które w dniu 1 września 1939 r. znajdowały się w posiadaniu urzędników stanu cywilnego parafii rzymsko-katolickich, pozostaną i nadal w ich posiadaniu, o ile zawierają wpisy, dotyczące prawosławnych, którzy po ukazie tolerancyjnym 1905 r. powrócili na katolicyzm.

(2) O ile na obszarze województw wschodnich i południowych nie ma osób, powołanych przez prawo do prowadzenia ksiąg metrykalnych ludności wyznania mojżeszowego, należy księgi te przekazać na przechowanie zarządowi gminnemu (miejskiemu) do czasu utworzenia urzędów stanu cywilnego stosownie do przepisów prawa o aktach stanu cywilnego.

Art. XXI. (1) Osoby, które wskutek stosowania przymusu i ograniczającej praktyki okupacyjnych władz niemieckich na obszarze ziem włączonych do Rzeszy w latach 1939—1945 nie mogły uzyskać wpisania imienia dziecka do aktu urodzenia zgodnie ze swą wolą, mogą zgłosić żądanie wpisania właściwego imienia zamiast narzuconego w trybie, przewidzianym w art. 65 ust. (2) prawa o aktach stanu cywilnego, w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie tego prawa.

(2) Stosowanie przymusu stwierdza urząd stanu cywilnego; w razie odmowy stwierdzenia rozstrzyga okręgowa władza nadzorcza.

Art. XXII. (1) Na obszarze gdańskim województwa gdańskiego decyzje o odwołaniu zezwoleń na zmianę imienia lub nazwiska, udzielonych przed dniem 30 stycznia 1933 r., wydane na mocy §§ 7 i 11 ustawy z dnia 5 stycznia 1938 r. (Dz. u. Rzeszy I, str. 9) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 24 grudnia 1940 r. (Dz. u. Rzeszy I, str. 1669),

uważa się za niebyłe. Oparte na nich wzmianki (adnotacje) na marginesie aktów w rejestrach stanu cywilnego uważa się za nienapisane, przy czym zostaną one wykreślone na wniosek strony lub z urzędu.

(2) Na tymże obszarze wzmianki (adnotacje) o przybraniu imienia dodatkowego, dokonane na marginesie aktów stanu cywilnego stosownie do przepisu § 2 drugiego rozporządzenia z dnia 17 sierpnia 1938 r., wydanego celem wykonania ustawy o zmianie nazwisk i imion (Dz. u. Rzeszy I, str. 1044) poczytuje się za nienapisane, przy czym zostaną one wykreślone na wniosek strony lub z urzędu.

Art. XXIII. (1) Osoby, prowadzące księgi stanu cywilnego (metrykalne), złożą właściwej władzy administracji ogólnej pierwszej instancji w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie prawa o aktach stanu cywilnego szczegółowy wykaz przechowywanych przez siebie ksiąg stanu cywilnego (metrykalnych).

(2) To samo dotyczy władz i urzędów, przechowujących księgi wtóropisów (księgi duplikatów, rejestry uboczne), oraz archiwów państwowych i samorządowych, które złożą wykazy za pośrednictwem swych władz przełożonych.

(3) Minister Administracji Publicznej wyda szczegółowe zarządzenie w tym przedmiocie.

Art. XXIV. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Sprawiedliwości.

Art. XXV. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski